

haft den største Fordel, den forholdsvis største Afgift.

Bramsnaes: Jeg underkender naturligvis ikke den Betydning, det har for Sogne- og Amtskommunerne, at Ejendomsskylden stiger ved, at et Jernbaneanlæg kommer, men jeg tror dog, at de Ejere, der faar denne Værdistigning, alligevel kan være tilfredse, selv om de skal betale en noget større Skat baade til Sogne, og Amtskommunen. Jeg tror, at Tilfredsheden kan fortsættes, selv om de desuden kommer til at betale den Jernbaneskyld, som her er Tale om. Jeg ser det saaledes for disse Folks Vedkommende, idet jeg mener, at den Værdistigning, der her tilføres dem ved Samfundets Foranstaltning, har de i Virkeligheden ingen Ret til. Den burde være Samfundets Ejendom, og de kunde ikke gøre nogen Indvending imod, om man tog den fra dem. Desuden kan jeg godt sige, at med den ringe Jernbaneskyld, der her er Tale om, bliver der vist en god Portion tilbage til Ejeren alligevel.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derefter gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Benyttelse af Luftfartøjer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2271).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Tiden er nu inde, da det vil være nødvendigt for Staten med Alvor at tage sig af de forskellige Forhold, der frembyder sig for Luftfartsvæsenets Vedkommende. Det vil jo ikke være uden offentlig Interesse, hvorledes hele dette Forhold udvikler sig, og der er ogsaa det at sige straks, at Luftens Befaring med Luftfartøjer ikke er uden Fare hverken for dem, der foretager denne Fart, eller de Mennesker, der befinder sig paa Jorden, hvorover Luftfartøjerne passerer. I Lovforslagets § 1 foreslaas det, at Ministeren for offentlige Arbejder kan meddele Tilladelse til Benyttelse over

dansk Land- og Søomraade af Luftfartøjer. Man har en vis Teori om, at Ejeren af en Ejendom i Virkeligheden ogsaa kan befale over Luften over den, og det skønnes derfor nødvendigt at give Regeringen Bemyndigelse til at meddele Tilladelse til Flyvninger, saaledes at ingen privat vil kunne modsætte sig det. I øvrigt foreslaas det i § 1, at Ministeren skal kunne fastsætte de nødvendige Regler for Flyvningen til Luftfartens og Almenhedens Betryggelse. Herved tænkes der naturligvis særlig paa, at man skal kunne fastsætte Regler for den Uddannelse og Dygtighed, der maa udkræves af en Flyver, og de Fordringer, der maa stilles til Flyvemateriellets Beskaffenhed.

I § 2 findes der, saaledes som Forslaget nu foreligger efter Folketingets Vedtagelse, en Bestemmelse om, at erhvervsmæssig Luftfart kun kan finde Sted i Henhold til Koncession, meddelt af Ministeren for offentlige Arbejder. Ved Lovforslagets Fremsættelse lød § 2 paa, at Staten skulde have Eneret til erhvervsmæssig Luftfart, og at Ministeriet skulde kunne meddele Tilladelse, eventuelt Eneret, paa visse Ruter til Selskaber, der da paatog sig den erhvervsmæssige Luftfart. Ministeriet gik den Gang ud fra, at en saadan Bestemmelse var fornøden for at faa de Selskaber, der var under Dannelselse, til at ofre de meget betydelige Summer, det sikkert her drejer sig om at sætte ind paa denne Sag. Det har dog ved indtrængende Forhandling med i alt Fald det største af de Selskaber, der er under Dannelselse, vist sig, at man vil kunne komme igennem uden en saadan Eneretsmeddelelse. Det vil være tilstrækkeligt, at Staten meddeler dem en Koncession, hvori der indeholdes en Tilladelse paa visse Vilkaar, hvoriblandt naturligvis dette, at Staten skal føre Tilsyn med og have et vist Indseende med hele Trafikken, ogsaa med de Takster, der vil blive opkrævet for Befordring af Personer og Gods. Jeg maa tilføje, at det samtidig er en Forudsætning, at man administrativt vil kunne slutte Overenskomst for et kortere eller længere Aaremaal med et saadan Selskab om Postens Befordring paa visse Ruter, men det er jo ikke i sit Princip forskelligt fra, hvad der nu finder Sted saavel med Jernbaner som med Dampskibsselskaber.

I § 3 findes en Bestemmelse om, at de til Landingspladser fornødne Arealer skal kunne eksproprieres. I § 4 foreslaas der nedsat en staaende Kommission til Be-